

מפרקי הנכסים של אברהם גינדי המנוח כחחו תיבת פנדורה: חשבונות חשודות שימשו למימון הרצת המניות של החברה של גינדי

בשבע שבע עורכיה רץ שאל כרגוון ואתן ארו, המי פרקים של חברות הבנייה של המנוח אברהם גינדי, ריזחשכונן על פעולת תיהם לבית המישפט. הם גם הגישו בק שהלמךהוראות נגר החברות מנר"ח נירווח-ערך וסח"מ מינוי תעשייה וכו

כתאריכים הנקובים כחשבונות, אם נכ"ל.
בקצרה, המפרקים טוענים כי החשבונות פורקי ולא הוגשו כנגד מה שכתוב עליהן.
 מה, לרעת המפרקים, עומד מאחורי החשבונות הללו?

גינדי:

פוסט מורטם

במדיונה

(המשך מעמוד 6)

ליים היו מציגים תוכנית נגדיה, סכיה לא-פחות מן התוכנית הימנית. כוחות פוליטיים, גדולים או קטנים, היו מנה לים מאבק נחוש בקו הממשלתי.

שום דבר מכל זה אינו קיים ביש ראל. אין תיאוריה כלכלית שמאלית. אין גופים פוליטיים שינהלו מאבק כלכלי שמאלי.

המושג "שמאל" מסמן בארץ רק תפיסה מסוימת בעניינים לאומיים שאיפה לשלום עם הפלסטינים, נכונות להידברות עם אש"ף, נכונות לפיתרון הכולל הקמת מדינה פלסטינית לצד ישראל. כאשר אומרים בארץ על גוף פוליטי שהוא "שמאלי", מתכוונים לזה. אולם אין בארץ "שמאל" כמוכח ומד קובל בעולם — גוף התובע מדיניות כלכלית וחברתית לטובת השכבות ה"מוכות", ונגד השכבות העליונות. כי ה"שמאל" הישראלי משתייך בעצמו לשכבות העליונות.

לכן לא באה השבוע התנגדות נגד רצת למדיניותו של פרס מצד שינוי או ר"ף, וגם מצד מפ"ם באה התנגדות חלושה, ללא אלטרנטיבה עיקבית. רק הקומוניסטים השמיעו את סיסמותיהם השיגרתיים, שאיש לא התייחס אליהן כאל תוכנית חלופית סבירה.

האינתיפאדה

החודש ה-13

זוהי כרוניקה יומית.

שינרה. ההתקוממות

היא בעיצומה. ושום

סוף אינו נראה לעין.

כשבוע האחרון נהרגו כשטחים הפלסטיניים הכבושים תישעה אנשים. עשרות רבות נפצעו. 13 גורשו מהארץ, שניים מצפים לגירוש. כמעט מדי יום נהרסו בתים, גם בגשם השוטף ובקד העו.

ביום-הפתח, יום-השנה ה-24 לפעך לה הצבאות הראשונה של האירופה, היתה הבטחה כללית בכל השטחים האלה. הוטל עוצר על קרוב למיליון תושבים, כדי למנוע הפגנות סוערות.

בכמה מקומות נערכו הפגנות של מאות צעירים, שנשאו דגלים לאומיים פלסטיניים ותמונות של יאסר ערפאת. נכמה כפרים נערכו. פעולות יזם מות" של צה"ל — מושג שפירשו פשיטה על כפר כדי לעשות בו שפטים. המישה חיילים פרצו לביתו של בסאם אל-שכעה, מי שהיה ראש עיריית שכם, כדי להכריח את המנהיג קטוע הרגליים ובנייניתו למחוק סיסמות שצויירו על גדר ביתם.

לדיכוי עירידיאיה פלסטיניים, נהרגו כמה מן הקורבנות עלידי חי"ל, לים, בלי קשר להפגנות. כמו תמיד, "צה"ל פתח בחקירה". לחקירות אלה לעולם אין סוף.

כל זה קורה בחודש ה-13 של האינתיפאדה. 12 חודשים אחרי שיצחק רבין הבטיח לציבור כי ההתקוממות תדעך תוך ימים מעטים, הדמטכל הבטיח להחזיר את "הרגיעה".

בחודש ה-13 זה הפך שיגרה, כמעט כרוניקה בעיתונות. שום סוף אינו נראה בעין.

* באתר ביואר 1965 היחה חוליה ראשונה של אוני פתח אסורה לצאת מחסוההפליטים עין-אל-חלווה ליד צידון ולהניח מיטת חוסר-רופץ ליד חוד ותשאובה על הסובל הארצי בעמק בית-זוספה. הסודיעין הלבנוני. שידע על כך. עצר את האנשים לפני שהגיש לבנון הפתח, מבלי להודיע על כך לדעה פתח. פתח פירסם את, ההד ראש מס' 1. על הפעולה. מתוך ההנחה שהיא אכן יצאה לפועל.

נעבור יומיים, ב-3 בינואר, יצאה חר ליה מידן כדי לבצע את אותה הפעולה. המיטתן אמנם הונח, אך התנהג לפני שהספיק להתפוצץ. הצבא הירדי ארב לחוליה שחזרה מן הפעולה, ופתח עליה באש כחושירבה להיכנע. איש אחד נהרג. הכוונות הראשון של פתח נהרגו בדי חייל ערבי.

השבון, שבו פעל כשוק ניירות-הערך, כניכול בשם רסקין.

עסקים מעורבים

לפי מפרקים, ברגרוזון וארו, הצליחו חו להשתלט בתבונה רבה על מיכ"ל לול העסקים של המנוח, שהצית עצמו מרוב יאוש, נוכח הצרות הכספיות הצפיות.

לפי הירידהחשבונו שהגישו לבית-הדין מישפט, היקף העיסוקות שהם מטפלים עתה במימושן נאמד כ-32 מיליון דולר. הם מפעילים ומסיימים את בניית מאות הידירות באתרי-בנייה שונים, מממשים נכסים, חותכים תביעות של נושים, כעיקר נבקים. בין היתר הצליחו לכפות על חיים שיף, החייב לגינדי כספים, הסדרת-שלומים שחלק ממנו קויים.

הבעייה העיקרית שלהם, היא מפורטת בדיון-השבון, היא עירבוב שהנהיג המנוח בין עסקי החברות לעסקי הפרטיים.

עיונו המנוח חייב 1.2 מיליון דולר לחברות, וכן את כל הרכוש שהעביר לעצמו המנוח בלא תמורה או בתמורה פחותה מריאלית. בדיקת ניכסי העיונון עליידי המפרקים העלתה כי לדעתם אין העיונון זכאי לנכסים רבים שהוא טוען להם.

בתחילת דצמבר 1987 הוכרו על העיונון כעל פושטירגל, ונקבעה אסי-פתינושים לפברואר 1988. באסיפה נבחר נאמן ניטלר. כמה ימים לפני פטירתו נפגש המנוח בנוכחות אשתו רינה ועורך-דינו זוהר אולפיר עם סגן כונסי-הנכסים הרישמי, עוזא חבשה. בפגישה, שבה נכה המנוח ללא הפסק, הוא חזר והורה לחבשה במילים נרגשות על היחס האנושי שהוא מילא בפרשה, וחזר ונש"כע כי יחזיר לבעלי-החוב, ובעיקר לדיירי, את כל המגיע להם, עד הפרוט האחרונה.

המפרקים מציינים בצער כי תרומת העיונון להשלמת פיתרון בעיית-הדיירי יינים הינה אפסית.

המפרקים, נאלצים לציין את אכזבתם המרה ממישפחת המנוח וממה שביהנו כמנהלי-העניינים. המנוח הבטיח פעמים מיספר, וכן בהופעה פומבית בשלוויוזיה, להעמיד את רכושו לטובת הדיירי. לאחר מותו ובדיונים מישפטיים שהתקיימו, מו, חזרה המישפחה וכן מנהלי העיונון על התחייבותם ליתן לחברות-בפירוק לפחות מיליון וחצי דולר לטובת הדיירי. היא מישפחה חזרה בה באופן בוטה מהתחייבותה זו... הפתבר מהר מאוד כי אין בכוננת מישיפחת-המנוח להגיע להסדר כל-יגאל לביב

שהיא עשויה לשנות את מצב הסטטוס-קו בחקירה.

בשעתו נפתחה חקירה של הרשות לניירות-ערך על מעורבות קבוצת מנ"ח בהצת מניות גינדי. החקירה לא הסתיימה, בין היתר מכיוון שמנהל קבוצת מנ"ח, שימעון קדם, מסר לחוקי רים כי האחראי מטעם הקבוצה לנושא היה אהוד זיידמן, וזה יצא לחו"ל ומאו לא שב.

באשר מ"מ הנפיקה לציבור באחרונה, כפתה הרשות על החברה לפרסם במקום בולט בתשקיף כי מתנהלת חקירה נגד אחד ממנהליה, אהוד זיידמן.

צ'פאי ורסקין

לטלת האשמה על זיידמן גרמה לקרע תמור בין קדם למישפחת זיידמן. הסיכסוך הזה הביא לפרישת השותף השלישי, גבע צור (בנו של רבי אלוף במילואים צבי צור), ופרישת אי-שים נוספים, שלא רצו ששםם ישתרכב לקבוצת-החברות.

אהוד זיידמן לא בא מאז ארצה, והחל בניתוק עסקיו המשותפים עם קדם. בין היתר הצליח להשתלט על חברת ליט-קורד וכן על עסקים בחו"ל.

אביו של אהוד, יעקב זיידמן, שבא ארצה כדי לטפל בהפרדת העסקים, לקה בהתקף-לב, ושהה רוב הזמן בבית החולים, עד שחזר ללונדון. זיידמן גם השתלט על המיבנה המפואר של מנ"ח ברחוב אלחנן 26, מאחר ש-75% מהנכס הם של מישפחתו. קדם נשאר למעשה עם אלד. שם הוא כסיכסוך תמור עם אחיו, אורי, שהצליח לקבל את מחצית החברה לדירו, יחד עם מינוי של די-רקטור.

החומר שחשף מפרק גינדי עשוי לתת לחוקרי הרשות תנופה להמשך, תוך סגירת פערי-מידע. עד עתה היו בידיהם רק ראיות לפעולות של קבוצת מנ"ח בכורסה. החומר של המפרקים יכול לגלות את התמורה שקיבלה הקבוצה מגינדי.

דוגמה לאופן שבו פעל גינדי בכורסה עולה מתביעה נוספת, שהגישו המפרקים נגד ארריי בליהפנים אבני רסקין.

מסתבר כי לפי הרישומים כסיפרי החברה, הילווהה החברה לרסקין כמה עשרות אלפי דולרים ללא כל אסי-מכתא, ולאחר כמה חודשים נרשם זיידמן, כוי, שוב ללא כל אסמכתא או הסבר. היזכוי נעשה 10 ימים לאחר ניסיון ההתאבדות הראשון של המנוח, כשהיה ברור כי החברה נקלעה לקשיים. 20 יום לפני שניתן בבית-הדיןמישפט צו ראשון בעניין הפירוק.

המפרקים אינם מכירים בפעולת-היזכוי, ותובעים את הסכום מרסקין. הם מסבירים כי גינדי פתח על-שם רסקין

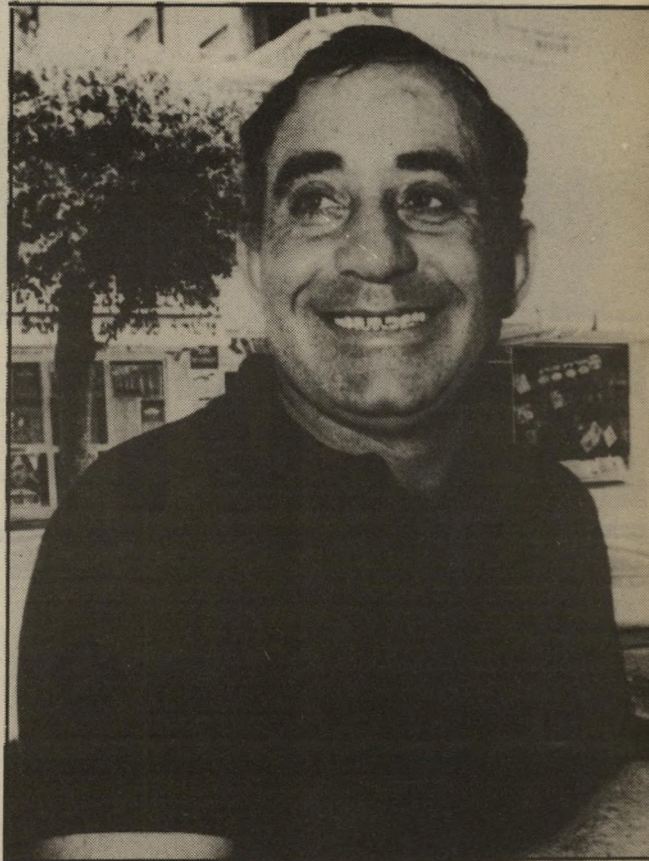
מדיעות שפורסמו כמה פעמים, ואף בעיתונות, עולה כי קבוצת מנ"ח עסקה בכרישת מניות בהנפסת עברו בעלי-עניין בחברה המנפיקה. הרשות לניירות-ערך אף ביצעה חקירה בעניין זה. למבקשת חסד כי התשלומים שבוצעו נועדו לממן רכישות פיקטיביות אלה של זכויות, או לממן פעילות אחרת, שלא נועדה לטובת החברות בפירוק.

לצורך הבהרת העניין פנו המי

לאנכה, הרשומות בכורסה, חברת ליט-קורד והחברות סיכאל שרוחי הובלה ואי"מ שרוחי סימון, הם ביקשו מבית-הדיןמישפט להורות לחברות הללו להשיב למבקשים כספים.

מדובר במיליוני שקלים, ששולמו מאוקטובר 1984 ועד סוף 1985, על-פי חשבונות שהמציאו החברות הללו לגינדי.

לפי המפרקים, כל החברות קשורות, כנראה, זו בזו, ובעלי

אישי-עסקים קדם מאחורי 4 חברות?

מניותיהן והמנהלים של חברות, מת"מ וליסקורד הם אותם אנשי-מ: שימעון (,צ'פאי) קדם, אהוד זיידמן וגבע צור. לטענת המפרקים, מבדיקה שעשו כסיפרי-החברה ומתישאלו בעלי-תפי-קידים בה, לא נמצא כי חברות גינדי קיבלו הלוואות או אשראי כלשהם ששולמה עליהם ריבית. לא ידוע על שום מחסנים, שכביכול הושכרו, חשי-בונות על עברות שנעשו, כביכול, שולמו ללא אישור מנהלי העבודה או הניצוץ, כפי שהיה נהוג בחברה. לא ייתכן גם כי העברות המפורטות נכחי-בונות הללו בחלק מן האתרים בוצעו

פרקים למשיבות, וביקשו מהן לקבל פרטים על העיסוקות שביצעו עם חדי-כרות שבפירוק. המפרקים קיבלו מיכ"ל תבנית-תשובה, ובהם אישרו קבלת המיכ"ל תבים, וכי הן מקורות שתוך 30 יום ניתן יהיה לענות לפניית המפרקים. עד היום, ארבעה חודשים מאז פניית המפרקים, לא נתקבלה מהן תשובה עניינית לפניית המבקשים.